

**UCHWAŁA NR .../.../13
RADY GMINY KOBIERZYCE**

z dnia 2013 r.

**w sprawie odpowiedzi na skargę Wojewody Dolnośląskiego z dnia 27 sierpnia 2013r. na
stwierdzenie nieważności uchwały Rady Gminy Kobierzyce Nr XXXI/464/13 z dnia 21 czerwca
2013r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru
położonego przy skrzyżowaniu ul. Przystankowej z ul. Rekreacyjną w środkowo-zachodniej części
obrębu Ślęza**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z dnia 23 maja 2013r. poz. 594 - tekst jednolity) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r. poz. 270- tekst jednolity ze zm.), uchwala się, co następuje:

§ 1. Rada Gminy Kobierzyce wnosi o oddalenie skargi Wojewody Dolnośląskiego skierowanej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 27.08.2013r. nr NK-N.4131.52.140.2013.AS na stwierdzenie nieważności uchwały Rady Gminy Kobierzyce Nr XXXI/464/13 z dnia 21 czerwca 2013r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego przy skrzyżowaniu ul. Przystankowej z ul. Rekreacyjną w środkowo-zachodniej części obrębu Ślęza, ponieważ wbrew stanowisku zawartym w skardze nie doszło do istotnego naruszenia przepisów prawa powoływanych w skardze.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kobierzyce.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Celem podjęcia uchwały jest przedstawienie argumentów Rady Gminy Kobierzyce do skargi do WSA wniesionej przez Wojewodę Dolnośląskiego - pismem z dnia 27.08.2013r. nr NK-N.4131.52.140.2013.AS - dot. stwierdzenia nieważności uchwały Rady Gminy Kobierzyce XXXI/464/13 z dnia 21 czerwca 2013r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego przy skrzyżowaniu ul. Przystankowej z ul. Rekreacyjną w środkowo-zachodniej części obrębu Śleza, w zakresie naruszeniem prawa tj. art. 15 ust.2 pkt.6 i 10 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012r. poz.647 oraz § 4. pkt.9 lit. c) Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w związku z art.29 ustawy z dnia 21 marca 1985 o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013r. poz.260).

W skardze z dnia 27 sierpnia 2013r. Wojewoda Dolnośląski zarzuca Radzie Gminy Kobierzyce podjęcie uchwały nr XXXI/464/13 z istotnym naruszeniem prawa tj. art. 15 ust.2 pkt.6 i 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012r. poz.647 oraz § 4. pkt.9 lit. c) Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w związku z art.29 ustawy z dnia 21 marca 1985 o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013r. poz.260).

Nie można zgodzić się ze stwierdzeniem Organu Nadzoru, iż plan nie zawiera wszystkich elementów wymienionych w art. 15 ust. 2 pkt. 6 ustawy o planowaniu. Dlatego podtrzymujemy stanowisko wykazane w piśmie z dnia 13 sierpnia 2013r. RBPPiZN.6721.007.2012.025.13., iż wymóg art.15 ust. 2. pkt.6) i 10) wyżej cytowanej ustawy o planowaniu przestrzennym został spełniony. Warunki parkingowe w tym minimalna ilość miejsc postojowych zostały ustalone dla terenów 1MN/U, 2MN/U w § 17. ust.1.pkt.5 lit.b) skarżonej uchwały Rady Gminy Kobierzyce.

Art.15. ust. 2. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012r. poz.647) wymienia katalog zasad, wskaźników i ustaleń, które obowiązkowo powinny znaleźć się w planie miejscowym w tym m.in.: minimalną liczbę miejsc parkingowych oraz zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w § 4. pkt.9) lit. c) precyzuje powyższe zapisy w następujący sposób: „ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej powinny zawierać(...) wskaźniki w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilości miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych.”

W związku z powyższym wymóg art.15 ust. 2. pkt.6) i 10) wyżej cytowanej ustawy o planowaniu przestrzennym został spełniony. Przedmiotowy plan zawiera obligatoryjne ustalenia dotyczące ilości miejsc parkingowych dla każdego z terenów ograniczonego na rysunku planu liniami rozgraniczającymi oznaczonych symbolami 1MN/U, 2MN/U. Sposób określenia ilości miejsc parkingowych od powierzchni usług zgodny jest z ww. przywołanym przepisem rozporządzenia, bowiem zgodnie z przyjętą wykładnią prawa spójnik "lub" oznacza, iż wystarcza spełnienie jednej z alternatywnych przesłanek. Dlatego podkreślić należy, iż ustawodawca dopuszcza możliwość wyboru sposobu określenia wskaźników parkingowych. Podkreślić również należy iż, ustawodawca nie wprowadza wymogu, aby każda z funkcji w obrębie jednego terenu ma zawierać osobne w tym zakresie ustalenia.

Nie można również zgodzić się z Wojewodą Dolnośląskim, iż każde z przeznaczeń terenu może być realizowane osobno. Nawet w wyroku WSA we Wrocławiu sygn. akt II SA/Wr 353/12 – wskazano, iż tereny oznaczone symbolem MN/U należy odczytywać jako mieszkaniowo-usługowe, co wskazywałoby na łączność obu przeznaczeń. Wobec braku ustawowego zakazu, nie można wykluczać

ustalenia mieszanego przeznaczenia dla konkretnych terenów. W § 17 Rada Gmina Kobierzyce ustaliła dla terenów 1MN/U, 2MN/U przeznaczenie podstawowe: zabudowę mieszkaniową jednorodzinną wolnostojącą; zabudowę usługową wolnostojącą lub wbudowaną w budynek mieszkalny. Wbrew stanowisku organu skarżącego intencją Rady Gminy Kobierzyce było, aby przeznaczenia te były realizowane jednocześnie w ramach jednej działki budowlanej. Nie można zgodzić się z tezą, iż mają one funkcjonować niezależnie od siebie. Tym bardziej za błędny należy uznać wniosek Wojewody o stwierdzenie nieważności uchwały w zakresie ustalenia przeznaczenia MN i pozostawienia ustaleń dla U, gdyż oba te przeznaczenia składają się na jeden teren. Podkreślenia wymaga fakt, iż przepisy art.15 ust.2 pkt.1) ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012r. poz.647 ze zm.) wyraźnie wskazują: „w planie miejscowym określa się obowiązkowo: przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania”. Dlatego tym bardziej nie można zgodzić się z przyjętym przez Organ Nadzoru rozumowaniem. Wyłączenie z planu przeznaczenia MN jest sprzeczne z ogólnymi zasadami i regułami jakimi należy się kierować przy sporządzaniu planów miejscowych, a w szczególności tymi wynikającymi z art. 15 ustawy o planowaniu przestrzennym oraz § 4 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ponadto wyłączenie z planu ustaleń MN będzie sprzeczne z przepisami Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie „*Barwnych oznaczeń graficznych i literowych dotyczących przeznaczenia terenów, które należy stosować na projekcie rysunku planu miejscowego*”. Organ nadzoru wskazując usunięcie z tekstu uchwały ustalenia dla przeznaczenia MN wyraźnie nie odpowiedział sobie na następujące pytania: W jaki sposób graficznie "unieważnić" tylko przeznaczenie MN (kolor brązowy zgodnie z intencją organu nie będzie obowiązywał)? Jakie przeznaczenie będzie miała cała działka budowlana, która w części będzie objęta usuniętym przeznaczeniem? Czy właściciel działki w oparciu o taki plan uzyska pozwolenie na budowę? Czy będzie mógł dokonać podziału nieruchomości?

Ponadto wyłączenie jednego z przeznaczeń spowoduje istotne zmiany w treści oraz rysunku planu z którymi powinni zapoznać się wszyscy uczestnicy procesu planistycznego. Powyższa zmiana niewątpliwie naruszy interes właścicieli gruntów położonych na obszarze oznaczonym symbolami 1MN/U, 2MN/U i w znaczny sposób ograniczy im prawo zabudowy nieruchomości gruntowej.